

Dưới đây là các mẫu bài văn Hãy nhận xét về tình cảm của Tế Hanh trong bài thơ Quê hương chương trình ngữ văn KNTT lớp 7 ngắn gọn nhất, mời các em học sinh cùng tham khảo.

Hãy nhận xét về tình cảm của Tế Hanh trong bài thơ Quê hương

Quê hương luôn là một cảm hứng sâu sắc cuốn hút hấp dẫn những nhà thơ Việt Nam. Đồng thời nó cũng là nơi để cho họ bày tỏ những cảm xúc yêu quê hương của mình. Nếu như chúng ta đã biết đến những vần thơ quê hương của Giang Nam "Quê hương là con diều biếc/ Tuổi thơ con thả trên đồng" thì chúng ta cũng biết đến bài thơ quê hương của Tế Hanh. Quê hương Tế Hanh là một vùng biển, qua việc miêu tả giới thiệu miền quê ấy Tế Hanh thể hiện lòng yêu thương trân trọng nơi chôn rau cắt rốn của mình.

Bài thơ mở đầu bằng một lời giới thiệu tuy giản dị nhưng chỉ có được ở những người hiểu rõ giá trị của nghề nghiệp làng mình:

Làng tôi ở vốn làm nghề chài lưới.

“Vốn” là đã có từ lâu, đã làm nghề chài lưới từ lâu. Không yêu quê hương, không ngưỡng cao đầu kiêu hãnh về quê hương thì không dám nói dứt khoát đến giản dị như thế về quê hương. Từ câu mở đầu ấy, mạch thơ mở rộng dần. Làm nghề chài lưới nên làng mới bị “nước bao vây”, mới có cảnh đi đánh cá. Đoàn thuyền đánh cá được tác giả tả lại trong sáu câu thơ liền một mạch với những hình ảnh rất thực nhưng cũng rất lãng mạn

Khi trời trong, gió nhẹ, sớm mai hồng

Dân trai tráng bơi thuyền đi đánh cá.

Chiếc thuyền nhẹ hăng như con tuấn mã

Phăng mái chèo mạnh mẽ vượt trường giang

Cánh buồm giương to như mảnh hồn làng

Rướn thân trắng bao la thổi góp gió

Con thuyền được ví như con tuần mã. Cánh buồm so sánh với mảnh hồn làng, cách so sánh mới mẻ và hay. Với làng chài lưới, với những con thuyền ra khơi, tấm buồm có ý nghĩa lớn lao, tượng trưng cho sức đi xa, tượng trưng cho cuộc sống lao động của dân làng. Nhìn cánh buồm nghĩ đến mảnh hồn làng, liên tưởng đó thật tự nhiên. Hình ảnh tiếp sau cổ kính tạo hình rõ rệt: “Rướn” là vươn lên cao với tất cả sức mạnh của mình. Cánh buồm nhìn từ xa như đang cố gắng vươn lên, “rướn thân trắng” để thu góp gió của biển khơi đưa con thuyền ra xa. Cách nhìn ấy là của một họa sĩ tài ba. Nó tạo thêm cho hình ảnh cánh buồm chất hùng tráng và lãng mạn.

Bài thơ tràn đầy những chi tiết thực của đời sống làng chài tiếng “ồn ào trên bến đỗ”, cảnh người đông đúc “tấp nập đón ghe về”, cảnh “cá đầy ghe”, với “thân bạc trắng”. Nó vẽ lên khung cảnh lao động khẩn trương và yêu đời của những người dân chài. Trên nền chung ấy, nổi bật hình ảnh khỏe mạnh toát ra sức sống mạnh mẽ của người lao động vùng biển:

Dân chài lưới làn da ngăm rám nắng,

Cả thân hình nông thờ vị xa xăm.

Cách tạo dựng hình ảnh bằng cảm xúc bắt nguồn từ thính giác, khứu giác ấy còn đem đến cho bài thơ nhiều hình ảnh mới lạ khác về cuộc sống làng chài:

Chiếc thuyền im bên mái trở về nằm

Nghe chất muối thấm dần trong thớ vỏ.

Cho nên đi xa, nhớ về quê hương, nhà thơ có nhắc đến màu nước xanh, con cá bạc, chiếc buồm, con thuyền rẽ sóng, nhưng chi tiết sâu đậm nhất lại là:

Tôi thấy nhớ cái mùi nồng mặn quá!

Cái mùi nồng mặn ấy theo Tế Hanh suốt cả cuộc đời, nhắc nhở ông mãi mãi nhớ về quê hương dù ở đâu, làm gì.

